

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 531: Tất Cả Pháp Tướng, Đều Là Huyễn Tướng, Vốn Không Chân Thật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 046)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tất cả pháp tướng, đều là huyễn tướng, vốn không chân thật.】

Chúng ta muốn hỏi: Nhất chân pháp giới có phải là tướng tượng tục sinh diệt trong từng sát-na hay không? Thừa cùng chư vị, đúng vậy, vẫn là tướng tượng tục sinh diệt trong từng sát-na. Tại sao gọi đó là “nhất chân”, còn cảnh giới của chúng ta lại gọi là “hư vọng”? Sự tương tục của cảnh giới đó mãi mãi duy trì một hình tướng như vậy, nó không hề thay đổi, tức là không biến đổi thành một hình tướng khác. Trong Phật pháp nói về “chân” và “vọng”, định nghĩa rất đơn giản: phạm những gì có sự biến đổi thì là giả, là hư vọng; phạm những gì không biến đổi, đó chính là chân thật. Cảnh tướng hiện ra ở thế giới Tây Phương, tướng tượng tục đó là một tướng đồng nhất, nó không hề thay đổi. Tướng tượng tục ở thế giới chúng ta đây thì mỗi một tướng đều không giống nhau, nó luôn biến đổi.

Có lẽ mọi người sẽ nói: “Chưa chắc đâu, tôi nhìn cái này, hôm qua tôi thấy nó là hình dáng này, hôm nay vẫn là hình dáng này, đâu có biến đổi”. Quý vị không thừa nhận nó đang thay đổi, được thôi! Thời gian giữa hôm qua và hôm nay quá ngắn, quý vị chưa nhìn ra. Nếu cách một năm sau quý vị xem lại, sẽ không còn giống nữa rồi, năm ngoái còn mới, năm nay đã cũ; cách mười năm sau nhìn lại, thì hoàn toàn khác biệt, sự thay đổi quá lớn. Sự biến đổi này của nó, có phải là thay đổi theo từng năm? Có phải là thay đổi theo từng chục năm không? Không phải vậy. Nó đang biến đổi từng ngày, không chỉ biến đổi từng ngày, mà nói một cách chân thật là đang biến đổi trong từng sát-na. Bởi vì biên độ thay đổi của nó rất nhỏ nên chúng ta không nhìn ra, cách một khoảng thời gian rất dài, sự khác biệt của nó lớn rồi, chúng ta mới nhìn ra được, sự thật là như thế đó.

Giống như đóa hoa, có những loại hoa tươi sang ngày hôm sau liền tàn héo, như vậy thì quá rõ ràng, hôm qua và hôm nay hoàn toàn không giống nhau. Có những loại hoa thời gian nở khá lâu, nó có thể nở trong một tuần lễ, hai tuần lễ, thời gian dài hơn một chút, quý vị phải mất một, hai tuần mới nhìn ra được sự biến đổi của nó, nhưng trên thực tế nó biến hóa trong từng sát-na. Bởi vì nó có sự biến hóa, cho nên Phật dạy chúng ta đoạn ác tu thiện, hy vọng cảnh giới tương của chúng ta, cái tướng biến hóa này, càng đổi sẽ càng tốt, đừng càng đổi càng xấu đi, do đó mới dạy chúng ta phải sanh tâm theo cách như vậy.

Nếu tâm quý vị sanh ra là tâm thanh tịnh, vậy thì quá tốt rồi, đó chính là giống với chư Phật Bồ Tát, cảnh giới hiện ra chính là Nhất chân pháp giới, thế giới Tây Phương Cực Lạc, thế giới Hoa Tạng hiện tiền. Đây là lý do tại sao sau khi Phật dạy chúng ta “ưng vô sở trụ” (nên không có chỗ trụ), lại dạy phải “nhi sanh kỳ tâm” (mà sanh tâm ấy). Dạy chúng ta lìa Sắc, Thanh, Hương, Vị, Xúc, Pháp, đây chính là “vô trụ”, vô trụ chính là không trụ vào Sắc, Thanh, Hương, Vị, Xúc, Pháp; “nhi hành bố thí” (mà thực hành bố thí), nhi hành bố thí chính là “sanh tâm”. Ý nghĩa của từ “bố thí” ở phần trước đã nói rất nhiều, đây là nghĩa rộng, bao gồm toàn bộ đời sống của chúng ta, dùng hai chữ “bố thí” này để làm đại biểu. Đây là để giải thích rõ ràng tại sao phải sanh tâm, tại sao phải thực hành bố thí.